

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11378

гр. София, 02.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 02.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **3461** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Подадена е жалба от М. Т. П. срещу Заповед № РТР25-РД66-3/26.02.2025 г. на кмета на район „Триадица“ – Столична община.

В края на жалбата е направено искане за спиране предварителното изпълнение на обжалваната заповед. Не са изложени никакви мотиви за направеното искане.

Съдът намира следното:

Издадена е Заповед № РТР25-РД66-3/26.02.2025 г. на кмета на район „Триадица“ – Столична община, с която на основание чл. 46, ал. 1, т. 7 и ал. 2 ЗОС е прекратено наемното правоотношение, възникнало № 10/08.03.2012 г. на кмета на район „Триадица“ – Столична община, за настаняване на М. Т. П. и М. Т. Д..

Искането за спиране е направено от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

В случая е издадена заповед по чл. 46, ал. 2 ЗОС, с която е прекратено наемното правоотношение. Според чл. 46, ал. 5, изр. последно ЗОС обжалването на заповедта не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго. Ето защо оспорването на заповедта подлежи на предварително изпълнение по силата на закона.

Разпоредбата на [чл. 166, ал. 4 АПК](#) предвижда възможност допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на ал. 2, т. е. когато то би му причинило значителна или трудно поправима вреда, като искането може да се основава само на нови обстоятелства. Условие за спиране от съда на допуснатото по закон предварително изпълнение, е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в разпоредбата на [чл. 60, ал. 1 АПК](#).

Безспорно е, че изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона, или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги изключително сериозно въздейства върху правната сфера на адресата, тъй като придава изпълнителна сила на един невлязъл в сила индивидуален административен акт. Това изпълнение, дотолкова, доколкото актът не е влязъл в сила и не е станал окончателен, винаги съдържа в себе си и потенциалната възможност да причини вреди на адресата, ако впоследствие актът бъде отменен. Въпреки тази потенциална възможност законодателят в определени случаи е разпоредил изрично в правната норма, че обжалването няма суспензивен ефект.

В тази хипотеза, за да не лиши правото на съдебна защита от ефект, законодателят е предвидил възможност съдът да спре предварителното изпълнение. Предпоставките, при които това може да стане, са нови обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на адресата на акта (молителя). Следва изрично да се посочи, че законодателят изисква вредите да са резултат от взаимодействието между новите обстоятелства и предварителното изпълнение, не от самия акт и неговото предварително изпълнение.

В случая жалбоподателката не излага абсолютно никакви твърдения и доводи, свързани с искането за спиране на предварителното изпълнение. Няма никакви твърдения за причиняването на значителни и трудно поправими вреди на жалбоподателката, поради което съдът реално няма как и препятстван да извърши преценка дали могат да настъпят същите, които да са основание за спиране на предварителното изпълнение. Предвид изложеното, съдът намира, че жалбоподателката не е провела успешно доказване за наличието на условията по чл. 166, ал. 2 АПК за спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповедта, поради което искането за спиране следва да се отхвърли като неоснователно.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на М. Т. П. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РТР25-РД66-3/26.02.2025 г. на кмета на район „Триадица“ – Столична община.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 - дневен срок от съобщаването на страните.

Съдия: